

วิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหา

เนื่องด้วยกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๘ เพียง ๓ เดือน ก่อนเปิดเรียนในปีการศึกษา ๒๕๑๘ ทำให้ การเตรียมการต่าง ๆ ในด้าน การนำหลักสูตร ไปใช้ไม่พร้อมในเกือบทุกด้าน ทั้งในด้าน การเตรียมครู อาคารสถานที่ ตำราเรียน เอกสารคู่มือ ตลอดจนสิ่งจำเป็นอื่น ๆ ที่จะต้องใช้ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่นี้ยังไม่พร้อมและพอเพียง จึงน่าจะก่อให้เกิดปัญหาในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ แม้ว่าก่อนการประกาศใช้หลักสูตรใหม่นี้กระทรวงศึกษาธิการ จะได้เตรียมการ เป็นเวลาหลายเดือน แต่ก็ยังนับได้ว่าเป็นการเตรียมที่ใช้ เวลาค่อนข้างน้อย เป็นต้นว่า การประชุมสัมมนาอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูเจ้าหน้าที ตลอดจนศึกษานิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา ก็ใช้เวลาเพียง ๓-๕ วัน ยากที่จะ เข้าใจแจ่มแจ้งในการที่จะนำเอาหลักสูตรใหม่ไปใช้ถูกต้อง และบรรลุผลตาม เป้าหมายได้เต็มที่ นอกจากนี้กองการวิจัย กรมวิชาการ ร่วมกับกรมสามัญศึกษา ได้ สืบรวจปัญหาการใช้หลักสูตร พบว่ามีปัญหาการใช้หลักสูตรหลายประการ แต่การสำรวจ ปัญหาที่กองการวิจัยได้ทำการสำรวจนั้น ทางโรงเรียนเพิ่งจะใช้หลักสูตรไปได้เพียง ประมาณ ๒ เดือน ก็ย่อมจะพบปัญหาน้อยและไม่ครอบคลุมทุกด้าน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัย เรื่องนี้เพื่อทราบปัญหาที่เกิดจากการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาปัจจุบันในการใช้หลักสูตรประโยค มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๘ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้เพื่อสำรวจข้อมูลเป็นบุคลากรที่ทำการสอนและทำหน้าที่
เกี่ยวข้องอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ที่สังกัดอยู่ในโครงการ คมส. ที่เปิดสอน
โดยใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๘ สังกัดกรมสามัญศึกษา
จำนวน ๒๐ โรงเรียน คือ

๑. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒. โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย	จังหวัดลพบุรี
๓. โรงเรียนนครสวรรค์	จังหวัดนครสวรรค์
๔. โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย	จังหวัดนครราชสีมา
๕. โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย	จังหวัดขอนแก่น
๖. โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๗. โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๘. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	จังหวัดเชียงใหม่
๙. โรงเรียนอุครพิทยานุกูล	จังหวัดอุตรธานี
๑๐. โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย	จังหวัดนครพนม
๑๑. โรงเรียนหาคิใหญ่วิทยาลัย	จังหวัดสงขลา
๑๒. โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง	จังหวัดยะลา
๑๓. โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม	จังหวัดเชียงราย
๑๔. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง	จังหวัดชลบุรี
๑๕. โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม	จังหวัดสระบุรี
๑๖. โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย	จังหวัดลำปาง
๑๗. โรงเรียนเบญจมาฆาราช	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๘. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี	จังหวัดพิษณุโลก
๑๙. โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๐. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	จังหวัดนครศรีธรรมราช

บุคลากรในแต่ละโรงเรียนที่ใช้เป็นประชากรเพื่อหาข้อมูลตามวัตถุประสงค์
ประกอบด้วยบุคคลประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑. ผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย

๑.๑	ผู้อำนวยการ หรืออาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่	จำนวน	๑	คน
๑.๒	ผู้ช่วยฯ ฝ่ายปกครอง	"	๑	"
๑.๓	ผู้ช่วยฯ ฝ่ายวิชาการ	"	๑	"
๑.๔	ผู้ช่วยฯ ฝ่ายธุรการ	"	๑	"
		รวม	๔	คน

๒. หัวหน้าสาขาวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา ๔ หมวดวิชา คือ

๒.๑	หมวดวิชาภาษาไทย	จำนวน	๑	คน
๒.๒	หมวดวิชาสังคมศึกษา	"	๑	"
๒.๓	หมวดวิชาพลานามัย	"	๑	"
๒.๔	หมวดวิชาวิทยาศาสตร์	"	๑	"
๒.๕	หมวดวิชาคณิตศาสตร์	"	๑	"
๒.๖	หมวดวิชาภาษาอังกฤษ	"	๑	"
๒.๗	หมวดวิชาศิลปศึกษา	"	๑	"
๒.๘	หมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ	"	๑	"
		รวมจำนวน	๘	คน

๓. อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาหรือหมวดวิชา ๘ หมวด

ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างมาเพียงหมวดวิชาละ ๒ คน รวม ๑๖ คน

๔.	เจ้าหน้าที่แนะแนว	จำนวน	๑	คน
๕.	เจ้าหน้าที่ทะเบียน	"	๑	"
๖.	เจ้าหน้าที่วัดผล	"	๑	"
๗.	เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	"	๑	"

รวมจำนวน ๔ คน

รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยในแต่ละโรงเรียน ๓๒ คน รวมประชากร
ทั้งสิ้น ๒๔๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบสำรวจ มี ๓
ลักษณะ คือ

๑. แบบตรวจสอบ (Check - list) ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก
ไม่เท่ากัน และบางข้อผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ
ซึ่งในกรณีนี้จะวงเล็บข้อความว่า "ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบตามที่
ปฏิบัติจริง"
๒. แบบประมาณค่า (Rating Scales) เป็นแบบสอบถามปัญหาต่าง
ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้า ศึกษานิเทศก์ อาจารย์ผู้สอน และ
เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ได้ประสบในการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ ว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใด แต่ละข้อ
คำถามจะมีคำตอบให้เลือก ๔ คำตอบ คือ มีปัญหาน้อยที่สุด น้อย
มาก และ มากที่สุด ซึ่งความหมายของระดับปัญหามีดังนี้
มีปัญหาน้อยที่สุด หมายความว่า การใช้หลักสูตร เกิดผลมากที่สุด
มีปัญหาน้อย หมายความว่า การใช้หลักสูตร เกิดผลมาก
มีปัญหามาก หมายความว่า การใช้หลักสูตร เกิดผลน้อย
มีปัญหามากที่สุด หมายความว่า การใช้หลักสูตร เกิดผลน้อยที่สุด
และในบางข้อที่โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะไม่พร้อม
หรือเหตุผลอื่นใดก็ตาม จะมีช่อง "ไม่ได้ปฏิบัติ" ไว้ด้วย เพื่อต้องการ
ทราบว่า ในข้อหรือเรื่องนั้น ๆ มีจำนวนผู้ที่ตอบว่าไม่ได้ปฏิบัติเท่าไร
๓. แบบคำถามปลายเปิด (Open - ended Questions) เป็นแบบ
สอบถามเพื่อให้ผู้ตอบได้เพิ่มเติมหรือระบุปัญหาที่พบในการใช้หลักสูตร
รวมทั้งข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้สำรวจข้อมูลในการวิจัยนี้ เป็นแบบสำรวจปัญหาสร้างขึ้นใน
ทำนองเป็นแบบสอบถาม เพื่อสะดวกแก่การสำรวจปัญหาของกลุ่มประชากรที่กระจก
กระจายอยู่ทั่วประเทศ ในการสร้างแบบสอบถามได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

๑. ได้ศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ว่ามีความประสงค์อย่างไร
เพื่อเป็นหลักในการวิจัย และสามารถดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
๒. ศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตร ศึกษาทฤษฎีหลักสูตร
ในเรื่องหลักการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ จากตำรา จากเอกสาร และ
จากผู้ทรงคุณวุฒิ

๓. สำรวจและประมวลปัญหาการใช้หลักสูตรประ โยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
ฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๘ จากแหล่งต่าง ๆ ที่ได้สำรวจและประมวลไว้ เพื่อนำมาประกอบ
ในการสร้างแบบสอบถาม เช่น โรงเรียนบางโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรนี้ กรมสามัญศึกษา
โครงการพัฒนาโรงเรียนมัธยมแบบประสม กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ และจาก
เขตการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งได้ประมวลไว้

๔. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สำรวจ และสัมภาษณ์ มาสร้างเป็นแบบ
สอบถามได้ทั้งหมด ๑๘ ฉบับ เมื่อเขียนฉบับร่างเสร็จ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ใน
โรงเรียนที่เปิดสอนโดยใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช ๒๕๑๘
พร้อมกันนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างเดียวกันนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสินและให้ข้อ
เสนอแนะ โดยในแบบสอบถามนี้แต่ละข้อผู้วิจัยได้มีช่องสอบถามความคิดเห็นว่า คำถาม
แต่ละข้อควรถามหรือไม่ หรือคำถามนั้นยังคลุมเคลือ หรือคำถามนั้นใช้ได้แล้ว เพื่อให้
ผู้ตอบหรือผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็น นอกจากช่องสอบถามความคิดเห็นแล้ว
ผู้วิจัยได้เว้นที่ไว้ให้ผู้ตอบและผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะอย่างเสรีอีกด้วย จากนั้นได้นำ
เอาข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ที่ไปทดลองมาใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถาม ข้อใดที่ผู้เชี่ยวชาญและผู้ตอบแบบสอบถาม

เห็นว่าไม่ควรตามก็ตัดทิ้งไป ข้อใดที่เป็นข้อความไม่กระจ่างชัดก็นำมาปรับปรุงแก้ไขจน
ใช้ได้ จนสำเร็จออกมาเป็นแบบสอบถาม จำนวน ๑๔ ฉบับ

โครงสร้างของแบบสำรวจ

แบบสำรวจที่ ๑ สำหรับผู้บริหารโรงเรียน สาระสำคัญของแบบสำรวจ
ชุดนี้แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามมีลักษณะเป็น
แบบตรวจสอบ มีจำนวน ๓ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นการสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร โรงเรียน
คำถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า ถามปัญหาเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป การบริหาร
วิชาการ การบริหารบุคลากร การบริหารธุรการ และการเงิน ตลอดจนการบริหาร
อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ มีรวมทั้งหมด ๑๑ ข้อ

แบบสำรวจที่ ๒ สำหรับหัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา ทุกหมวด
วิชา หรือทุกสายวิชาออกแบบสอบถามชุดเดียวเหมือนกันหมด แบบสำรวจชุดนี้มี ๓ ตอน
คือ

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามมีลักษณะเป็น
การตรวจสอบ มีจำนวน ๓ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวด
วิชา แบ่งเป็น ๒ ตอนย่อย

ตอนที่ ๒ ก. เป็นแบบตรวจสอบตามสภาพความเป็นจริง
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ถามเกี่ยวกับวิธีสอน ห้องเรียน วิธีวัดผล การออกข้อสอบ
การวัดระดับคะแนน มีจำนวน ๕ ข้อ

ตอนที่ ๒ ข. เป็นการสำรวจระดับปัญหาโดยใช้มาตราส่วน
ประมาณค่า ถามเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน การปรับปรุงทางวิชาการ การบริหาร
ทางวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และบุคลากร มีจำนวน ๑๖ ข้อ

ตอนที่ ๓ โครงการปรับปรุงมหาวิทยาลัยเป็นคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบ
แสดงความคิดเห็นโดยเสรี มีจำนวน ๕ ข้อ

แบบสำรวจที่ ๓ - ๑๐ เป็นแบบสำรวจสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวด
วิชาต่าง ๆ คือ หมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา และศิลปปฏิบัติ ลักษณะ โครงสร้างโดยส่วนรวมเหมือนกันทุกฉบับ
แต่แตกต่างกันในรายละเอียดตามสาระของแต่ละหมวดวิชา ลักษณะ โครงสร้างแบ่งเป็น
๒ ตอน

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้แบบตรวจสอบ

ตอนที่ ๒ เป็นปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชา
แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๒ ก. เป็นแบบตรวจสอบปัญหาตามสภาพความเป็นจริง
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ตอน ๒ ก. นี้ทุกชุดมีจำนวนชุดละ ๒ ข้อ ถามเกี่ยวกับวิธีสอน
ที่ใช้ เอกสารหลักสูตร สถานที่ใช้เรียน วัสดุอุปกรณ์การสอน วิธีประเมินผล และวิธี
การออกข้อสอบ คำถามเป็นแบบตรวจสอบ

ตอนที่ ๒ ข. เป็นการสำรวจปัญหาโดยใช้มาตราส่วนประมาณ
ค่า ตอนที่ ๒ ข. นี้จำนวนข้อในแต่ละชุดมีจำนวนแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับเนื้อหา
สาระของแต่ละหมวดวิชา กล่าวคือ แบบสำรวจสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชา
ภาษาไทย มี ๑๑ ข้อ หมวดวิชาพลานามัยมี ๘ ข้อ ส่วนหมวดวิชาอื่น ๆ มี ๘ ข้อ

แบบสำรวจที่ ๑๑ - ๑๘ เป็นแบบสำรวจสำหรับหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่
เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผล และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด
ลักษณะ โครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งเป็น ๒ ตอน

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามแบบตรวจสอบ
และแบบเติมคำ มี ๓ ข้อ

ตอนที่ ๒ ถามปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ แบ่งเป็น ๒ ตอน

ตอนที่ ๒ ก. เป็นคำถามแบบประมาณค่า โดยถามปัญหา
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ ซึ่งทั้ง ๔ ชุดแตกต่างกันไปตามสาระที่สำคัญ

ตอนที่ ๒ ข. เป็นคำถามแบบปลายเปิด ให้เขียนเกี่ยวกับ
ปัญหาที่พบในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เขียนตอบได้โดยเสรี ๓ ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งแบบสำรวจไปยังกลุ่มประชากร ผู้วิจัยปฏิบัติดังนี้

๑. ผู้วิจัยได้ฝากแบบสอบถามไปกับนิสิตที่ทำการวิจัยในจังหวัดที่มี
ร.ร. คมส. และรับกลับคืนมาด้วย ส่วนในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง
บางโรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปส่งและรับกลับด้วยตนเอง

๒. ในกรณีที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาน้อย ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจ
ไปใหม่โดยทางไปรษณีย์ และให้ทางโรงเรียนส่งแบบสำรวจกลับทางไปรษณีย์
จำนวนแบบสำรวจที่ส่งไปทั้งหมด แยกตามชนิดของแบบสอบถาม และ
ได้รับคืนดังนี้

๑. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๕๐ ฉบับ ได้รับคืน
และใช้ได้ ๓๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐ แยกได้ดังนี้

๑.๑ ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ จำนวน ๒๐ ฉบับ
ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐

๑.๒ ผู้ช่วยฯ ฝ่ายปกครอง จำนวน ๒๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้
๑๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐

๑.๓ ผู้ช่วยฯ ฝ่ายวิชาการ จำนวน ๒๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้
๒๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๔ ผู้ช่วยฯ ฝ่ายธุรการ จำนวน ๒๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้
๑๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐

๒. แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ จำนวน ๑๒๐ ฉบับ
ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๕๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๕ แยกได้ดังนี้

๒.๑ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๒.๒ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๒๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๒.๓ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๒.๔ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๒.๕ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๒.๖ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐

๒.๗ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษา จำนวน ๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๒๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๒.๘ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดวิชาอาชีพหรือศิลปปฏิบัติ จำนวน
๒๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๒๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๓. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ จำนวน ๓๒๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๒๕๗ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๓๑ แยกได้ดังนี้

๓.๑ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในวิชาภาษาไทย จำนวน ๘๐
ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๗ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒๕

๓.๒ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา
จำนวน ๘๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๕๐

๓.๓ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัย
จำนวน ๔๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐

๓.๔ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์
จำนวน ๔๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๗ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๕๐

๓.๕ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์
จำนวน ๔๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๔๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๓.๖ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
จำนวน ๔๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐

๓.๗ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา
จำนวน ๔๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕๐

๓.๘ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชากีฬาหรือศิลปปฏิบัติ
จำนวน ๔๐ ฉบับ ได้รับคืนและใช้ได้ ๓๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๔. แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่แนะแนว จำนวน ๒๐ ฉบับ ได้รับคืน
และใช้ได้ ๑๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๕. แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ทะเบียน จำนวน ๒๐ ฉบับ ได้รับคืน
และใช้ได้ ๑๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐

๖. แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา จำนวน ๒๐ ฉบับ
ได้รับคืนและใช้ได้ ๑๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐

๗. แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ห้องสมุด จำนวน ๒๐ ฉบับ ได้รับคืน
และใช้ได้ ๒๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

๑. หาค่าร้อยละ ในแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม
๒. ใช้สัดส่วนของความถี่ในแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามเป็นการตรวจ

สอบปัญหา

๓. หากค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในแบบสอบถามระดับปัญหา การใช้หลักสูตรที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดค่าคะแนนของระดับปัญหาดังนี้

มีปัญหาน้อยที่สุด ให้ค่าคะแนน ๑ คะแนน

มีปัญหาน้อย ให้ค่าคะแนน ๒ คะแนน

มีปัญหามาก ให้ค่าคะแนน ๓ คะแนน

มีปัญหามากที่สุด ให้ค่าคะแนน ๔ คะแนน

ในการคำนวณค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้^๑

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$fx = \text{ผลคูณระหว่างความถี่กับค่าคะแนนที่กำหนดให้}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความถี่กับค่าคะแนนที่กำหนดให้}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}$$

ในการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้^๒

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \frac{(\sum fx)^2}{N^2}}$$

^๑ประคอง กรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๗), หน้า ๔๐.

^๒เรื่องเดียวกัน หน้า ๕๑.

- S. D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X^2 = ค่าคะแนนที่กำหนดให้ยกกำลังสอง
 fX^2 = ผลคูณระหว่างความถี่กับค่าคะแนนที่กำหนดให้ยกกำลังสอง
 ΣfX^2 = ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความถี่กับค่าคะแนนที่กำหนดให้
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากการกำหนดค่าระดับคะแนนดังกล่าว ดังนั้นค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาจะเท่ากับ $\frac{๑ + ๒ + ๓ + ๔}{๔} = ๒.๕$

หมายความว่าในการตัดสินระดับปัญหา ถ้าค่าเฉลี่ยปัญหาใดมีค่ามากกว่า ๒.๕ ถือว่ามีปัญหามาก ท่านเองเดียวกัน ถ้าค่าเฉลี่ยปัญหาใดมีค่าต่ำกว่า ๒.๕ ถือว่ามีปัญหาน้อย

สำหรับข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอนี้เพิ่มเติมขึ้นนั้น จะนำมาวิเคราะห์ประกอบเพื่อพิจารณาว่า ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรใหม่เพียงใด หรือมีโครงการที่จะปรับปรุงงานในหน้าที่ของตนเพียงใด.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย